

Confruntările tehnologizate

Marti, 22 aprilie, în amfiteatrul „General Ștefan Fălcoianu” al Universității Naționale de Apărare „Carol I”, colonelul Marius Dumitru CRĂCIUN și-a susținut public teza de doctorat în științe militare, intitulată: „**IMPLICAȚIILE CONCEPTULUI DE CONFRUNTARE ÎNALT TEHNOLOGIZATĂ ASUPRA STRUCTURII DE FORȚE ȘI ACȚIUNILOR MILITARE MODERNE**” – Conducător de doctorat, general de brigadă (r), prof. univ. dr. Constantin ONIȘOR.

Dezvoltarea tehnologică și apariția noilor forme de comunicare electronică ne-au schimbat viața și lumea în care trăim. Și pentru că integrarea multidimensională a României în organizațiile euroatlantice a impus atât noi standarde tehnice și tehnologice, cât și cerințe culturale intrinseci de adaptare la acestea, de acceptare a unor noi concepte, valori și metode de lucru, care impun, deloc paradoxal, mult mai mult decât un considerabil efort financiar – schimbarea de mentalități.

În consecință, în chip firesc, este și va continua să fie influențată decisiv și arta militară. Noile generații de arme inteligente, sistemele C4I, sistemele electronice de supraveghere, cercetare și lovire, tehnicile și tehnologiile războiului informațional și psihologic nu mai lipsesc din nicio confruntare militară și vor fi folosite masiv în viitoarele operații. Iar „cererea” de tehnologie crește într-o asemenea măsură încât, de multe ori, poligonul de încercări devine chiar câmpul de luptă.

În acest context, scopul demersului științific al lucrării susținute de colonelul Marius Dumitru Crăciun a fost acela de a identifica elementele și măsurile necesare adoptării rapide a unor concepte moderne, cum ar fi **războiul în rețea și operațiile bazate pe efecte**, precum și realizării **capabilităților de operare în rețea**, specifice **confruntării înalt tehnologizate**, care se prefigurează în secolul XXI. Dincolo de aceste aspecte de fond și fără a nega rezultatele obținute până în prezent, lucrarea a scos în evidență evoluția reformei sistemului militar și necesitatea ca, pe fondul obiectivelor clar formulate de Strategia de Transformare a Armatei României, să fie elaborat un program coerent de implementare a noilor concepte și tehnologii.

Referitor la conceptul care dă titlul și substanța lucrării, **Confruntarea înalt Tehnologizată** ar reprezenta „totalitatea acțiunilor militare, cinetice și non-cinetice, desfășurate în toate spectrele spațiului de luptă, unde tehnologia joacă un rol primordial dacă este folosită de personal cu **specializare ridicată**, în măsură să asigure **managementul informației**”, sublinierile accentuând noua dimensiune a câmpului de luptă, importanța factorului uman pentru valorificarea integrală a potențialului tehnic și necesitatea prelucrării complexe a informațiilor, de egală importanță cu obținerea efectivă a acestora.

Fără a intra în detalii, ar trebui totuși să mai menționăm că operația în rețea permite „integrarea sistemelor (senzorilor) de culegere și prelucrare a informației, a sistemelor C2 și a platformelor de luptă”, capabilitățile astfel constituite asigurând scurtarea semnificativă a ciclului de conducere, astfel încât decalajul dintre informație și răspunsul cerut de aceasta să fie redus la minimum, până la reacția instantanee, generată de tehnologie și supervizată de om.

Și ar mai fi de amintit ● conștientizarea **vulnerabilităților**, primele vizate de inamic, mai ales într-o confruntare asimetrică, ● integrarea sistemelor într-un **sistem de sisteme**, ● **operațiile bazate pe efecte**, în care coordonarea sinergică a eforturilor devine esențială pentru realizarea stării de finalitate (efectul dorit) cu un consum optim de resurse și ● noua „categorie” de personal, **operatorul de stat major**, capabil să opereze eficient în rețea.

Nu vom încheia fără a aminti calificativul acordat lucrării – „Foarte bine” – și faptul că între 30 aprilie și 2 mai, la Antalya, în Turcia, într-o primă conferință post-summit, se evaluează (nu întâmplător) progresele înregistrate în domeniul capabilităților facilitate de rețea, NATO Network Enabled Capabilities (NEEC). În acest context, evenimentul de la Universitatea Națională de Apărare devine integrat într-o preocupare care vizează însăși viitorul Alianței și dobândește implicit un statut aparte și o semnificație mai profundă. Nu doar pentru colonelul dr. Marius CRĂCIUN, ci și pentru tot ceea ce înseamnă știința militară în România. Onorant și pilduitor. Felicitări!

✎ Mihail RICINSCHI

Rotire de personal la Tampa

✎ **Maior Cristian POPOVICI, ofițer media, echipa de afaceri publice USCENTCOM Tampa, Florida**

adrenalină – o oră în mijlocul unei furtuni cu un avion charter de 18 locuri – cei trei ofițeri selecționați pentru USCENTCOM (Comandamentul Central American) – locotenenți-coloneii Mihaela Ciobanu și Florin Roman și subsemnatul – au intrat în ritmul activităților desfășurate în Centrul de Coordonare al Coaliției.

La “farewell lunch”, din prima săptămână, în prezența colaboratorilor americani care sprijină permanent, consistent și cu multă eficiență din punct de vedere logistic desfășurarea militarilor români în cele două teatre de operații, din Irak și Afganistan, SNR (Reprezentantul Național Superior), colonelul Gabriel Bucur, a apreciat profesionalismul demonstrat de ofițerii care tocmai încheiaseră misiunea – locotenenți-coloneii Mihai Negrea și Sorin Asproiu, locotenent-comandorul Cătălin Arcip și maiorul Constantin Spănu – și a urât noilor sosiți să demonstreze, în practică, experiența și profesionalismul acumulat în misiunile anterioare, prin menținerea și chiar depășirea standardelor de performanță atinse de predecesori. În context, colonelul Bucur a menționat: “Rotirea personalului în cadrul misiunii de la Tampa reprezintă un nou prilej pentru sporirea imaginii Armatei României, în

La Tampa noii sosiți “au intrat în pâine”. După o călătorie, în trei etape, cu destul de multe peripeții și chiar un aport crescut de

cadru unei Coaliții reprezentată de 64 de națiuni, de a demonstra continuitatea înaltului potențial profesional al ofițerilor români, capabili să se relaționeze cu maximă eficiență mediului internațional, la standardele solicitate și cu performanțe excepționale”.

Predarea-primirea funcțiilor s-a făcut pe baza unui program aprobat de SNR, a fișei postului, a procedurilor standard specifice, și, nu în cele din urmă, a lecțiilor învățate anterior.

Buna comunicare și sprijinul necondiționat al camarazilor din cadrul Coaliției reprezintă cheia succesului celor de aici. Activi în multe grupuri de lucru, românii își aduc contribuția la bunul mers al Coaliției, prin experiența profesională și atitudinea lor proactivă. Atmosfera de lucru este

degajată, însă nimeni nu face rabat de la calitatea actului profesional.

După două săptămâni, noua echipa românească tinde să reprezinte “**one team, one mission**”, devenind tot mai încheată, concentrându-se să acționeze aproape de potențialul maxim.

Quo vadis, muzicile militare?

✎ **Maior Cristian DUMITRAȘCU**

Într-un context delicat, precum acela pe care l-am descris mai sus, este important ca hotărârile care se iau aici, la București, să fie unele rapide și curajoase. Doar un manager hotărât poate scoate din impas un organism, care înainte vreme se putea mândri cu câte o orchestră militară în fiecare județ, iar acum dimensiunile sunt reduse cu mult față de cele din anii '90. Colonelul Valentin Neașu este șeful Serviciului Muzici Militare de mai puțin de un an și deci la prima convocare în această ipostază. A încercat să schimbe din mentalități și să capeteze, pe cât posibil, fiecare șef de muzică în parte, a încercat să dea o cât mai mare responsabilitate fiecărui ofițer sau subofițer, care se află astăzi la comanda fanfarelor.

Colonel Valentin Neașu: Ne-am propus să discutăm despre reorganizarea muzicilor militare, în pas cu reorganizarea armatei. Cea mai gravă problemă cu care ne confruntăm este dată de instrumentele muzicale, care au o vechime, în unele cazuri, și de 70 de ani la muzicile din teritoriu; e limpede că nu sunt competitive, nici din punct de vedere muzical, dar nici ca imagine, nu trebuie să uităm că muzicile militare sunt interfața armatei, sunt cele care apar în fața șefilor de state, vorbim acum în preajma Summitului NATO, avem exemple în care muzica militară este cea care – dacă îmi permit să spun așa – la punerea piciorului pe pământ românesc a unui șef de stat, a unui ministru al apărării, oglinda armatei de fapt este chiar muzica militară, apoi vine drapelul și garda de onoare.

E o problemă spinoasă, o să o analizăm în perioada următoare, vom vedea ce vom putea face, în așa fel încât să fim înțeleși de ordonatorii

La fiecare mijloc de primăvară, la sediul Serviciului Muzici Militare din București se organizează convocarea șefilor de muzici militare din toată țara. Dincolo de bucuria revederii foștilor colegi de școală, bate un vânt de neîncredere și deznădejde printre muzicienii de pe teritoriu, care se confruntă cu probleme ce par de nerezolvat. În pofida performanțelor înalte ale Muzicii Reprezentative, mai ales pe plan internațional, muzicile militare în ansamblul lor, nu se pot lăuda cu un an foarte bun, în condițiile în care instrumentele muzicale au intrat demult în moarte clinică, iar restructurarea armatei determină angrenarea subofițerilor instrumentiști într-o multitudine de activități auxiliare.

secundari de credite, cei care ne asigură fondurile, în așa fel încât să înlocuim garniturile vechi de instrumente muzicale cu altele noi.

O altă problemă grea, în urma restructurării armatei, structurile militare au din ce în ce mai puțini oameni în componență, astfel se ajunge la situația în care militarii să aibă de executat din ce în ce mai multe servicii de zi pe unitate! La muzică, această situație se transformă într-un handicap insurmontabil, pentru că pe ansamblu, orchestra militară de suflători este o entitate care nu poate funcționa cu oameni lipsă. Oricum, sunt puțini instrumentiști, la muzică atunci când nu ai, spre exemplu, tobă în formație, degeaba sunt ceilalți 15-20 de oameni în dispozitiv! Nu este ca în alte

specialități, aici este vorba despre posturi unicate, despre oameni care au roluri importante, instrumente fără de care un ceremonial militar nu se poate ține.

– **La ce soluții v-ați gândit?**

– Șefii de muzică din teritoriu simt nevoia de a avea o comandă unitară și ne-am gândit să încercăm organizarea tuturor muzicilor militare sub o comandă unică. Aceasta ar ajuta la o echipare corespunzătoare, la o înzestrare cu instrumente muzicale, și, de ce nu, la o asigurare a unui repertoriu unitar pentru toate formațiile, considerând că în unele acțiuni de amploare ale fanfarelor, se simte

nevoia ca repertoriul să fie bine cunoscut în aceeași măsură de toate formațiile, în aceeași tonalități, cu orchestrații potrivite fiecărei formații... Sunt treburi de bucătărie internă, de specialitate, care dacă sunt făcute așa cum trebuie, nimeni nu are cum să greșescă. Este, în concluzie, un deziderat al meu, având în vedere că suntem în plin proces de reformă, că în perioada următoare să readucem muzicile militare în componența Serviciului Muzicilor Militare, așa cum au fost și înainte, în așa fel încât să avem maximum de eficiență în actul de comandă, să reușim să ne îndeplinim misiunile cu maximum de seriozitate și ne dorim de asemenea să avem succes atât la public, cât și la militarii pe care noi îi servim, încă de la începuturile armatei moderne.